

[Ingerlise Koefoed]

Det er kun for at rette en åbenbar misforståelse eller fejlfortolkning fra hr. Poulsgaards side. Jeg har ikke sagt, at de nok skal få de penge, de vil have eller skal have. Jeg har sagt, at jeg vil gøre, hvad jeg kan, for at de kan få de penge. Men jeg kan selvfølgelig ikke love noget heroppefra; det kunne aldrig falde mig ind.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Der er en verden til afstand mellem hr. Qvist Jørgensens og min opfattelse af kulturformidling og kulturpolitik. Det er klart, at en impresario, der driver et privat firma, må have nogle omkostninger, og de, der skal betale de omkostninger, er de arrangører, der afholder disse forfatteraftner. Så enkelt er det, det skal vi ikke have nogen som helst statslig indblanding i.

Og så vil jeg godt fastholde min udtalelse fra før, at det er Parkinsons Lov, for som hr. Bernhard Baunsgaard sagde i sit indlæg, så startede ARTE – det ved vi alle – som en organisation, der skulle formidle teaterbilletter i det storkøbenhavnske område, men det har udviklet sig til, at ARTE sætter sig på næsten alt kulturliv i dette land. Hr. Qvist Jørgensen ryster på hovedet, men det behøver det ikke at blive mere rigtigt af. Hvis jeg var socialdemokrat, ville jeg da også synes, det var glimrende, men der er altså denne store afstand mellem de kultursyn, vi har.

Og så til fru Ingerlise Koefoed.

Det, jeg angriber fru Ingerlise Koefoed for, er, at hun ganske kritikløst slugte ARTEs påstand om, at de manglede 250.000 kr. Hun spurgte ikke, hvorfor de manglede dem, om det skyldtes dårlig forretningsledelse eller hvad. Der var ikke den mindste kritik i fru Ingerlise Koefoeds indlæg.

Camre (S):

Det er jo ikke nødvendigt at stille spørgsmål om ting, som man ved, og jeg er sikker på, at fru Ingerlise Koefoed ved, hvorfor disse penge mangler; det ved vi andre også. Det er simpelt hen på grund af de nedskæringer, der har fundet sted, hvis vi ser på forløbet af den støtte, ARTE har fået over årene, og det står meget klart at læse i bemærkningerne, at der er dette hul i bevillingerne på 250.000

kr., og det er grunden til, at nærværende forslag er fremsat.

Så vil jeg godt komme tilbage til, om jeg så må sige behandlingen af selve forslaget, til mulighederne for at skaffe disse penge på bordet.

Det står fast, at der ikke var en mulighed for at skaffe pengene ved et ændringsforslag til finansloven. I hvert fald må jeg sige det sådan, at den mulighed stod ikke åben for os. Muligheden havde stået åben for Det Radikale Venstre, hvis Det Radikale Venstre i sine forhandlinger om finansloven med regeringen havde fået en sådan aftale, men vi var jo ikke inviteret til finanslovsforhandlinger, og derfor kunne vi ikke opnå noget på det område. Vi er koblet ud, det er jo realiteten, dørene er lukkede for SF og for os og andre uden for regeringsblokkens og Det Radikale Venstres aftaler.

Det, der så er den praktiske mulighed, er, at man vedtager et beslutningsforslag i Folketinget, og i den forbindelse vil jeg godt sige til hr. Poulsgaard, at dette er ikke noget med at hale 250.000 kr. mere op af skatteydernes lommer, for selv om dette forslag vedtages, bliver kulturministerens budget sammenlagt ikke større, end det er i dag. Men det er altså sådan inden for den gældende finanslovgivning, at ministrene har ret til at flytte rundt på posterne og altså finde disse penge på nogle andre konti, og her synes jeg – uden at jeg skal blande mig for meget i den kulturpolitiske debat, for det har jeg bestemt ikke forstand på – at der måske er mulighed for netop at tilgodese nogle af de mere folkelige synspunkter, som hr. Poulsgaard måske skulle bekende sig som tilhænger af, ved at flytte pengene fra en lidt mere speciel anvendelse til denne meget brede, for jeg er da sikker på, at også nogle af hr. Poulsgaards vælgere ind imellem har glæde af ARTEs arrangementer, selv om man måske kan konstatere, at det desværre ikke påvirker deres politiske stillingtagen så vældig meget.

Men tilbage til det konkrete forslag. Hr. Bernhard Baunsgaard bebrejdede os, at forslaget ikke kom noget tidligere. Jeg vil da gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at da vi efter samrådet med ministeren i finansudvalget i oktober 1986 konstaterede, at Det Radikale Venstre ikke dér ville være til stede og lægge pres på ministeren for at finde nog-